

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

(Думки суто військові.)

czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścić bez
płatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej
stronie. Niewykonyanie tego nakazu pociąga za sobą
następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17
grudnia 1862. Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 Depp. t. j. za-
grzeszenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł Uszed-
nienie: Ogłoszenie drukiem wymienianego wyżej ustępu
ma na celu podać świadomie do wiadomości ogółu treść
pisma skunfiskowanego „Narodnia Sprawa” Nr. 47 i „Czas”
Nr. 62. Według SS 487, 489 493 pk. oraz 88 36 i 37 ust.
pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione.
Przewodniczący: H. Rosenknecht w.
J. Antoniewicz wr. Za zgodność: Lipanowicz
starszy sekretarz.

В рецензії П. Волобуєва на книжку Л. Хереско „Музичне виховання“ („Рад. Освіта“, ч. 3—4 за ц. р.) довідуємося, що автор цієї книжки, лекторка київського музично-драматичного інституту, отверто виступає, як „класовий ворог“.

Контрреволюцію автора П. Волобуєв вважає вже в самому розумінні ваги музичного виховання. А саме, на погляд автора, „музичне виховання сприяє розвитку людини, викликаючи гармонійне виявлення думки, слова, дії; своїми образами воно збуджує різні почуття справедливості, виконання обов'язків, певності в собі, вірності своїй класі, народові та всій людськості“.

П. Волобуєв заявляє, що в наведеному гвердженні „дисонасом“ звучить „вірність своїй класі“, що воно вставлено в текст якось штучно, „зшити білими нитками“, а тому нема сумніву, що „автор стає апологетом позакласового виховання“.

Другою ознакою „контрреволюційного“ на пряму Л. Хереско, на погляд П. Волобуєва, є те, що вона не усуває в праці з дітьми казки, байки тощо, себто, не відкидає фантастики, тоді як фантастику недавній всесоюзний з'їзд визнав „антирадянською“ річю. Особливо обурює П. Волобуєва те, що в книжці Л. Хереско вміщено лісню Рахманінова „Христос воскрес!“, бо справді, як міг воскреснути Христос, — як каже П. Волобуєв, — „у тринадцятому році жовтневої революції, третього вирішального року п'ятиріччя!“.

Розуміється, геть з наших співанок всі колядки, шедівки з їх оспіванням Матері Божої, народження Христа й т. п.

Кінцевий висновок П. Волобуєва такий: „Автор дав не лише ідеологічно шкідливу книжку, а й книжку педагогічно неписьменну, виявив тим самим, що він однаковою мірою є чужим як для загальних процесів класової боротьби, так і педагогічної науки“.

Однак у своїй рецензії П. Волобуєв не обмежується „педагогічною“ оцінкою книжки Л. Хереско, але недвозначно виявляє своє близьке споріднення з тою установою рад. влади, якої завданням розправлятися зі всіма тими, хто тільки трішки відхиляється зі шляху, встановленого комуністичними богами. До „педагогічної“ частини своєї рецензії П. Волобуєв додає запит не зовсім „педагогічного“ характеру: „Чия вина, що шкідлива книжка пішла на ринок?..“ „Чия вина, що книжку державний науково-педагогічний комітет дозволить вживати по школах і бібліотеках?“ І тут же подає єдино спасенну рецепту для всіх, хто завинив у появі цієї книжки: „Винник у П. появи негідно слід похитати до відповіді“.

Цікаво би знати, хто і як оплачує праці співробітників типу П. Волобуєва, — чи редакцію відповідного часопису — по кількості рядків їхніх творів, чи інше „відомство“ — по кількості „винних“, яких відкрито за допомогою тих творів.

Ст. Сірополько.

Ширіть наш часопис!

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛО“ З ДНЯ 3. ГРУДНЯ 1931.

ДІЛО.

Польща, Балтик і Україна.

Німецько-російський альянс. — Рига і політика Леніна. — Єдність російської революції

„Події повторилися, як у минулому. Україна в загрозі, що стане васалом Польщі, віддалася Радам, і Ленін відновив політику православних царів. Величезна радянська імперія знищилася, й все відступає перед нею. На півночі посуваються російські війська, на півдні українські, яким українське населення Волині й Галичини допомагає. Без сумніву це населення волює би, щоб ці українські війська шили під українськими національними прапорами, але червона армія була все-же їм менш ненависна, ніж польський орел. Швидко Варшава була загрожена“.

„Ось один історичний факт, який набирає символічне значіння“. Тут раз повторюється рейд червоної кінноти в напрямку Пруссії. „Всі німецькі газети подали великими літерами слова Бісмарка з 28 січня 1886 р.: „Першорядна потреба нашої політики це підтримувати у всіх обставинах, дружні відносини з Росією“. Польща знову припечатала німецько-російський альянс“.

„Європа була в жаху. Можливо, вона згадала забуте слово Наполеона на острові Олени: „Як знайдеться російський цар відважний, буяний, здібний, одним словом енергійний — Європа буде до нього належати“. Дехто вже бачив цього царя в особі Леніна. Антанта не рушалася. Щодо „Малой антанти“ вона виявилася в ціл

Світова й наша криза та ще дещо.

Розмова з директором „Маслосоюзу“ п. А. Палієм.

Криза... Що крок чуєте сьогодні це слово. З уст інтелігента і неінтелігента, буржуа і пролетаря. В місті і на селі. В Європі й Америці та по всіх найглухіших закутках цілого світу. З тою хіба різницею, що одні викрикують це слово голосніше, інші спокійніше. Залежить це від національного темпераменту, більшого або меншого ступеня призначення уживати вигод цього світа, а з цим рівночасно й ступеня, до якого дійшла криза, що примушує відмовляти собі не одного, до чого людина привикла.

Криза — цікаве слово. Протягом двох чи трьох літ зуміла перейти зі сторінок економії і теоретичних міркувань професорів економії між широкі маси. Значіння цього слова не дається коротко з'ясувати. Во його всюди вживають. Чи йде про крах банку або безробіття, чи про здешевлення товару, чи навіть про сфальшування векселя. Ті сьогодні буденні прояви нікого вже так дуже й не дивують. Все це вияснюють кризою. Однак ця господарська недуга має одну спільну рису: брак готівки — гроша.

Серед таких обставин, коли звичайні смертні, приголошени скрутою, що впала досить несподівано на всіх, мотаются у здогадах та блудять серед неперевіреної, що принесе завтра, цікаво було послухати, що говорять про кризу ті люди, які силою свого фаху мусять знайомитися з нею ближче і докладно й аналізувати. Роблять вони це в тілі цілі, щоб та химерна істота не робила їм неприємностей, а рівночасно неприємних несподіванок. Вони, так сказати, з кризою за пан брата. Цікаво було, чи вони підтверджують висказ Вітоса під адресою економічної (а іншої) політики в Польщі: „В але, але буде ще гірше“. Бо цей висказ є відзеркаленням загальної психози.

У нашій галицькій дійсності можуть сказати дещо більше про те банальне „в але“ люди, що стоять на чолі наших фінансових і господарських інституцій. Їхнім обов'язком є слідити за світовою кризою, а рівночасно держати руку на живчику економічного положення села і широкіх мас населення.

З оттаким міркуванням вибрався я до Центробанку до президента д-ра К. Левинського і дир. Савича. Моя ціль зовсім зрозуміла й оправдана. Однак просить зайти до них в найближчому тижні, бо збільшена праця і місяць опадности, який переводять не дозволяють їм покинути на довшу розмову.

Заходжу до Маслосоюзу. Знайомимось з директором Палієм і Мудриком. Останній мені знайомий ще з часів, коли Маслосоюз тоді в Стрию ставив перші післявоєнні кроки. Він знайомив тоді мене й іншу гімназійну братію з тайнами масловиробу.

Переводжу інтерв'ю з дир. Палієм.

Перше сакраментальне питання: Погляд дир. Палія на теперішню світову кризу та її причини? — На мою думку — каже мій співрозмовець — на теперішню світову кризу зложилися різні головні причини. Передовсім наслідки світової

війни, опісля нагний розвиток техніки і модернізація праці у промислових підприємствах, а рівночасно з тим ослаблення ринків збуту промислової продукції на Сході. Вище наведені явища викликають у свою чергу нечуване безробіття промислових країн Європи і Північної Америки. Обмеження промислової продукції побільшує постійно ряди не тільки фізичних, але й умовних безробітних та ослаблює в першій мірі торгівлю авторами великого промислу. Внаслідок істнування великих мас безробітних, яких удержують держави коштом збільшених чинитьб усього громадянства, заістнувало зубожіння широкіх мас населення.

— Ваша установа стрічається мабуть частіше з окремим родом кризи — хліборобською — неправдаж? Чи є яка зв'язь між цєю загальною і хліборобською кризою?

— Без сумніву. Саме через зубожіння широкіх мас значно зменшилася покупна сила населення, навіть у товарах першої потреби. Приймаючи за основу всі вище наведені причини, виходило б логічно, що ця світова криза повинна найменше відбитися на цих державах, в яких істнує якась рівновага поміж промисловою і хліборобською продукцією, бо тоді закордонні впливи були б мінімальні, коли взяти під увагу теперішній стан митних бар'єрів. Такий ідеальний стан ніде не існує, лиш бувають більші або менші відхилення в напрямі промислової або хліборобської продукції. Всеж такі держави з перевагою хліборобської господарки можуть краще переносити цю кризу, бо мають змогу заспокоїти найважливіші потреби населення — прокормлення, тоді коли безробіття промислових та умовних робітників витворює безвихідне положення, бо вдаряє в самі основи держави — брак средств до звичайної екзистенції.

Однак, коли в деяких державах, які зближені до рівноваги між промислом і хліборобською продукцією, проявляється теж така криза, то тут ніяк не можна збільшитися на порівняння з подібним станом у наскрізь або переважно промислових країнах. В таких випадках треба глядати за причиною загострення кризи у внутрішніх відносинах дотичної держави, як в нпр. надмірне обтяження населення держави чинитьбами, що сприяють нормальній розвитку різного промислу і торгівлі. Такі чинитьби впливають з дорогого і великого адміністративного апарату держави, надмірних зборів і т. п. Треба зазначити, що не менший вплив на загострення кризи мають теж неналаджені внутрішньо-державні відносини, які викликають неспокій ситуації та здержливість промислового і купецького світу в оснуванні поважних підприємств з великими інвестиціями, розрахованих на довший протяг часу.

Нечасно.

(Починається інтерв'ю)

При початковій запальній кровеносній посуд природна гірка вода „Franciszka Jozefa“ веде до регулярного випорожнення і обильного тиснення крові. Жодайте в усіх аптеках і аптеках

справі лівою нейтральних. Бо ніколи ані чехи, ані підданно-славяни не вмоватимуть проти росіян, без огляду на те, який буде кольор прапору цих останніх“.

„Рік після Версайського договору було очевидно, що Польща, створена, щоб витримати одночасно надрі Росії та Німеччини, не була вселі відограти цю роль. Вона ніколи не могла цього досягнути в минулому, вона не буде щасливіша в будучині. Франція єдина підтримала Польщу й її підтримка була корисна. Але чи булаб вона однаково корисна, якби радянська армія булаб така організована, як вона є сьогодні, якби вона мала нинішні технічні засоби, якби нарешті Радянська не мусіла боротися в себе ще й з фронтом Врангеля?“

„У Рязі, під час миру з Радами, Польща довела, що вона не зрозуміла перестороги долі. Вона попала в ланку, що її протягнув Ленін, геніальний варвар. Це видно з інструкцій московського диктатора своєму делегатові Ноффе: „Віддайте полякам як можна більше українців та білорусів, навіть більше, ніж антанта хоче їм дати. Оці українські та білоруські селяни в майбутньому будуть союзники нашої праці“.

„Вже 11-го липня 1930 р. племіснити в Алаштині та Марієнвердері дали німцям 92 прц. та 97.5 прц. голосів. Це катастрофічне голосування наложо замкнуло Польщі шлях на захід. Успіх на сході вже здавався неперемим і небезпечним, а невдача на заході була дефінітивна. Але чи булаб вона така дефінітивна без східної авантюри 1920 р.? Історія нудно повторюється“.

„У світі досвід 1920 р. розглядаємо сучасну ситуацію Європи. Німеччина сильніша, ніж 10

років тому. Вона відіскала своє місце з координат європейських держав, вона має модерну армію великої вартості. Вона одноостайно голосить з енергією, що не визнає статуту своїх східних кордонів; правда, вона твердить, що її наміри пацифістичні, — можна їй вірити до того часу, поки сучасна ситуація не змінилась. На сніг перспективи ще менш сприятливі“. Тут автор переше про виленську справу, про „длато відому“ „цифікацію“ Галичини, яка не заспокоїла українців, а навпаки“.

Потім стаття переходить до СРСР, де читаємо: „Радянська Україна мало відома на заході. Однак відомо, що кілька разів її сепаратистські тенденції загрожували розбити єдність російської революції. Ця орієнтація не зникла. Але коли Радянська Україна не має великих симпатій до Росії, вона куда більше ворожа до Польщі, а коли їй прийшлося, подібно до 17-го століття, вибрати між Москвою й Варшавою, вибір її не є сумнівним“. Далі автор цитує знаву Чубаря в справі польської Галичини в 1930 р. а саме, що ці політ. діячі більше ще приважують до СРСР і до червоної армії і робить висновок, що „Польща та Західна Європа попереджені щодо цього“.

„Більш, ніж імовірно, що істнує угода між Німеччиною та Радами; легко зрозуміти проти кого...“

Франція наряд чи зможе сама дозволити своїй союзниці, Польщі мусити вибрати між двома фронтами: Сходом і Заходом, бо виступити проти двох одночасно не зможе.

(Починається інтерв'ю)

На сторінках „Діла“ були пераз реферовані статті, що звалялися на українські теми по різних польських консервативних органах. Поодинокі ті статті вже позабувались, як взагалі пропадає в непам'яті щоденна публіцистика, але в кожного хоч трохи уважливого читача безумовно мусіло залишитись одне основне і — що найважливіше — діалом справедливим й оправдане враження: „досконалого“ хаосу поклядів на ту саму проблему серед людей, приналежних ніби до одного спільного табору. Бо так воно справді є. Існують у Польщі такі поважні польські консервативні щоденники: „Час“ у Кракові, „Дзень Польскі“ у Варшаві й „Слово“ у Вильні, але прісмі звести за один стіл головних редакторів і чоловік публіцистів тих часописів, пп. Бопре й проф. Естрайхера з Кракова, ред. Лявенстама з Варшави та пос. Мацкевича з Вильні, й послухати їхньої розмови про українців і українські справи, а напевне почуєте мову вавилонської вежі. Вона й паує у тих органах. Мало того: кожний з тих органів зокрема містив уже статті чи то редакційні чи впливових консервативістів, які взаємно з ґрунту собі перечили. І до нинішнього дня у польському консервативному таборі зовсім не зясована справа: 1) засадничого значіння української проблеми (чи це самостійна проблема Сходу Європи, чи „внутрішня справа“ заінтересованих держав, який стан тої проблеми тепер і можливості в будуччині і т. д.); 2) який зокрема характер української справи в Польщі; і які можливості її будучого розвитку; 3) які можливості загальної та частинної розвязки української проблеми; 4) який стан польської національної політики дотепер, які її кардинальні помилки та в якім напрямку потрібний негайний і безсумнівний зворот; 5) як (це вже у деталях) поставитись до проблеми територіальної автономії, справи шкільництва (утракізм, університет!), самоуправи, приймання на державні посади і т. д. і т. п.

Щодо всього цього існує серед польських консервативістів або хаос понять і поглядів, або — над цими проблемами взагалі мало хто з них глибше пригадувався! Що й казати: чейже навіть справа української національної термінології до нині в них не вирішена, бо вживають вони всумиш, коли сподобається та в залежності від дещо прихильнішої чи яскраво ворожої тенденції статті, термінів „український“, „русский“ („русинський“, раз утворюючи ці поняття, та навіть їх — по євдеїському зразку — розвірюючи, а здебільша нащ. термінологією українців легковажучи — зраджуючи тим самим ще раз свою основну хибу: брак об'єктивного річезового знання фактів з минулого й сучасного українського життя та майже повну відсутність зорієнтованості в нинішніх українських відносинах.

Виходить ось у Варшаві другий рік великий польський місячник „Наша Пшчшлосьць“, „своя глина трибуна консервативної державної думки“, під редакцією д-ра Яна Бобжинського. Дивний це журнал, дивний його підхід до українських справ. В перелістанньому, 14-му з черги зшитку

(кожний зшиток, це досить об'ємиста книжка по сто квінадесяти сторінок друку), редакція називає 4 справи, які вона признає для журналу а гурту його прихильників найважливішими. У другій точці читаємо: „Зпосеред таких справ вирінає для згаданого гурту передовсім справа розпочати відповідно трактувати проблему національних меншин, як капітальної проблеми польської державности, тим більше, що саме у тій ділянці — залишаючи на боці політику правлячих урядників — зацікавлення польського громадянства з різних мотивів зменшилося і притихло...“ І справді: „Наша Пшишлосьць“ присвячує чимало місця статтям на українські теми. Але якби вони хаотичні, як взаємно собі суперечні! З одного боку — безперечна добра воля „щось зробити“ у цій проблемі, з другого боку — хаос поглядів і безнадійна плутанина серед незманих собі, або фальшиво зрозумілих і фальшиво інтерпретованих фактів, з одного боку „добра воля“ — з другого — одобрювання минулорічної „пацифікації“

У тім самім, 14-ім томі „Нашої Пшишлосці“, п. Ян Бобжянський поміщує статтю п. н. „Назачиненою домовиною“, в якій зраджує кардинальну непоінформованість і незорієнтованість в українських справах. Хід думок автора такні Українські політики є просичені партійними доктринами й пристрастями і від них не можна ніколи почути нічого широго ані об'єктивного. Крім того — всі вони суспільно радикальні і тому їхні вимоги згори нереальні й польська сторона не може їх навіть брати під дискусю. Тому передумовою розв'язки української проблеми в Польщі є повстання української консервативної партії! До тих виводів автор додає таку „дрібну, але важливу увагу“: „не треба фабрикувати українських і взагалі руських (?) меншостей, шкідь та інституція там, де нема зовсім українців чи русинів!“. До тої „дрібної“ уваги автор додає твердження, що „саме на таку політику просто хворіють деякі чинники в Польщі“, причому він впевняє, що „в українофільському загалі зукраїнізовано з польської сторони польську школу в місцевості, яку замешкує майже у 100 відс. польська людність...“ „Така політика примусової українізації польських дітей не має ніякого глузду. Крім того, спроваджений в таких обставинах „ад гок“ вчитель, радикал-українець, чи навіть тихий прихильник комуністичного Селяроби, вважає своїм головним завданням революцетизувати в пілїй околиці революційну акцію...“

Читаючи таке диковиння, кожному українцеві (і найконсервативнішому консерватистові!) волосся дубом стає: відкіль п. Бобжинський має такі інформації і як можна братися за писання передових статей на якунебудь тему, коли вважається поважним журнал і поважною темою, якщо мається таке неповажне поняття загалом про дану справу і про її деталі?!

Такі рефлексії виривають ще яскравіше при „Отвертому листі до українського консервати-ста“, оголошеному у XV. листопадовому томі „Нашої Пиншлосьці“. З уваги на сам наголовок тої статті, який може заінтригувати чимало у-країнців, — присвяtimo їй кілька слів завтра.

Перед загальним переписом.

Підготовчий рух у краю.

Дня 22. листопаду ц. р. відбулася в Перемишлянах довірочна нарада в справі конскрипції. На нараді явились представники 20 сіл судового перемишлянського повіту — переважно молоді свідомі національно люди. На нараді промовляв посол Степан Кузик і д-р Франц Свістель. Зібрані цікавились дуже справою конскрипції та постановили доложити заходів, щоби вона вийшла корисно та правдиво.

Дня 26. листопаду ц. р. відбулося велике віче в Ходоріві в салі Народного Дому по свячене справі переведення перепису населення дня 9. грудня ц. р. На вічу явилось около 1000 представників усіх сіл ходорівського судового повіту. Вічем проводив о. Прийма, парох Дуліб. секретарював п. Вербовський з Ходорова. Промовляли посол Степан Кузик і б. сенатор з Корнило Троян. У дискусії забирали слово: з. Курчаба з Острова, п. Гулей з Городища, п. Моца і Сярок з Отиневич, п. Пашко з Руди, о. Мельничин з Молотова і п. Багдай з Дуліб.

на нараді в Рогатині, присвячена справі конспірації. На нараді було 280 присутніх запрошених представників з 40 сіл рогатинського судавого повіту. До президії увійшли о. Шер-

банюк парох Вербиловець, Михайло Лішак з
Залип та Теодор Кривий з Руди. Промовляв
посол Степан Кузик. Над рефератом посла Ку-
зика вивязалась дискусія, в якій забирали сло-
во о. Скасків з Дібринова, п. Галушка з Залано-
ва, п. Струк і Гриців з Лучинців, п. Фарнега з
Кнігинич, п. Гаракевич з Жовчева, п. Онуфрик
з Дібринова і п. Малецький з Підгорода.

Дня 28 листопада ц. р. відбувся 84 на нарада в Бібрі, на якій було присутніх 84 учасників з 28 сіл бобрецького судового повіту. Предметом нарад була справа конскрипції. Промовляв посол Степан Кузик і д-р Венгльовський з Бібрки.

Дня 15. листопаду ц. р. відбулася кон-
ційна нарада в Галичі, на якій були присутні
представники 36 сіл рогатинського та станисла-
вівського повіту. Промовляв д-р Корніло
Троян, адвокат у Ходорові.

Українці-латининики! Памятайте, що віроповідання не є тотожне з національністю. Коли ваша рідна мова українська — так і запишіть у переписному аркуші в дні 9. грудня!

Отсим маю честь повідомити П. Т. Публику, що з днем 15. листопада 1931 р. обняв я провід

Міського Забеднення Похоронного
"CONCORDIA"

при вул. Собеского ч. 16. тел. 25 32.

а рівночасно прошу всіх, що попирали мою фірму, щоб й тепер на випадок нещастя, яким є смерть в родині, з повним довірям зверталися до

Міського Заведення Похоронного

яке устроює похорони, від найскромніших до найвибагливіших, по поміркованих цінах.

3 поважанням
ЮЛІАН КУРКОВСЬКИЙ.

Нова виставка

українського народного мистецтва.

Відома львівська кооператива „Українське Народне Мистецтво“ знову влаштувала виставку народного мистецтва на провінції. В неділю, 29. п. м. відбудеться святочне відкриття виставки в Дрогобичі. Заходами місцевого „Союзу Українок“, який запросив кооперативу та доложив усіх старань при влаштуванні вистави, відкриття пройшло з великим успіхом. Численну публіку привитала іменем „Союзу Українок“, голова філії п. Левицька. Із новими досягненнями в прикладній народній мистецтві та правилами застосування їх ознайомила присутніх при допомозі реферату п. Ірина Гургула, співробітниця Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка. Після цього п. Ірина Махук-Павлюковська, директор-справник кооп. „У. Н. М.“, пояснила присутнім виставлені експонати, техніку та походження вишивок. Виставка, приміщена в Народному Домі при вул. Пілеудського, триватиме до 5. п. м. включно.

Слід зауважити, що це вже четверта виставка влаштована цього року щею "Кооперативою", що ознайомлює громадянство з надбаннями нашої своєрідної культури.

Проти англійського охоронного мита.

БЕРЛІН. 2. XII. Німецький амбасадор у Лондоні інтервенював в англійському уряді в справі підвищення митних одат, спрямованих проти німецьких товарів. Серед 23 товарних позицій, на які Англія ввела митну охорону, 10 належить до ціннових продуктів німецького експорту. Амбасадор зажадав устних переговорів між представниками німецького та англійського урядів в цій справі.

Наради в Парижі — в Ман-
джурії бої.

Париж 1. XII. ПАТ. Редакційна колегія ви-
кінчує начерк полагоди китайсько-японського
„непорозуміння“. В Парижі рахують великим у-
спіхом, що нанкінський уряд погодився на по-
го без визначення речиння відвороту японсько-
го війська з Манджурії; представник Япнії бу-
де домогатися від Китаю згоди на вимоги Япо-
нії заки теж погодиться. Суперечність поглядів
виявляється у справі налаштованих поліційних
станцій у Манджурії. Вижидають нових при-
поручень із Токіо. Наряди покінчаться за 2—3
дні.

Політичний об'єд.

В Лондоні відбувся минулої неділі спільний обід міністрів Фландрен, Саймона, Чемберлена та Руїчмана, на якому обговорювано міжнародну ситуацію. З англійської сторони висловлено побоювання, що англійські короткочинцеві кредити в Німеччині з огляду на від'ємні виследи їхнього звороту утруднять ще більше стабілізацію фунта. Одночасно французький міністр скарбу Фланден підкреслив становище Франції щодо вдержання принципу підшкодовань, особливо безумовних. Франція схильна дати Німеччині деякі полекші в умовних сплатах і співдати в переміні короткочинцевих кредитів на довготермінові, але Німеччина мусить дати політичні гарантії. Наслідком цих розмов є деяке узгодження поглядів на технічний бік акції в напрямі, який подав Фланден, як одинокий спосіб переміни англійських кредитів при активній допомозі Франції на позички довгочинцеві.

Під кінець року.

Ми не є систематики. Не любимо виконувати наміченого плану, чи якоїсь більшої роботи по-трохи, частинами, щодня. Як нас припече, тоді кидаємось на роботу з завзяттям фанатиків і виконуємо в одні дні те, що було розложено на тиждень. Викликаємо тим подив чужинців і — невдоволення своїх. Подив тому, бо працюємо як чорні воли, невдоволення тому, бо праця зле зроблена.

Має наш нарід багато потрібних і пожиточних установ, які вдержуються складками цілого громадянства і тому мусять раз-у-раз пригадувати громадянству його обов'язок. В інших народі розложили ці обов'язки для поодиноких установ на всі місяці року і кожний знав би, що, коли і де. В нас збиваються ті всі обов'язки в одну череду і женуть на громадянина, що аж тої присідає зі страху. Збиваються вони звичайно в останнім, чи передостаннім місяці і ставлять перед громадянином заковик: або віддати цілий місячний заробіток на цілі, або не дати ні сотика на жадну з них. Вибирають це друге і спокій.

Коли спитати їх про це, відповідають:

— Всі цілі добрі, але на всі не можемо дати. Дам на одну — за другою буде жаль. Отже не даю на жадну.

Є в цій трохи рації, а дуже багато льогіки. Людина просто не може рішитися, бо має за багато до вибору.

Думав я собі, що в цій році тільки місяць листопад буде таким „жертвопадом“, але бачу, що й грудень заповідається несоріше. Не розложили ми (значить) систематично наших на-

ціональних потреб і тому вони зізлися під кінець року до-купи, щоби сяк-так вилабудатися з тяжкої ситуації.

Але я не про це хотів говорити. Я про театр. Були часи, коли в славнім місті Львові забули українці, як виглядають рідні театральні афіші. Одного разу простояв я доброї пів години перед „Сатаною в бочці“, яку грали аматори на імпрізований сцені в імпрізованій салі. Казали мені потім, що на виставі був такий стиск, як на першій „Вертеп“, чи на ревії „Золотого Усміху“.

Але це було вже давно, тепер у нас не так. Ось нині грають у нашій місті два українські театри: один Театральної Кооперативи, другий „Цвіркун“, обидва фахові й обидва добрі. Підносилися тут то там голоси, чи не за багато, моваля, два театральні гриби у львівський борщ, але мені здається, що ні. В „Народнім Домі“ йде „Жінка, що вбила“, в „Ремісничій Палаті“ прем'єра ревії „1+1=3“. Хто був на „Жінці, що вбила“ — піде на ревію, хто не любить ревії — піде на „Жінку, що вбила“. В обидвох саях є 1000 місць, себто на п'ятдесят часту українців у Львові.

Тисяча місць — це власне точно стільки, скільки мав би мати український театр, колиб були фонди, дозволення і колиб ми вибудували свій театр. будинок. Маємо нині найліпшу нагоду переконатися, чи ми повинні будувати такий великий театр і чи зможемо його заповнити.

Думаю, що обидві салі будуть тріщати. Поминувши те, що обидві вистави варто оглянути, нині маємо шойно третього і кожний ще живе під вражінням багатства. Одним виплатили двацять, другим трицять, третім п'ятдесят, а декому може навіть і сто відсотків платні.

Галакціон Чіпка.

В китайському китлі.

МУКДЕН 1. XII. ПАТ. На основі урядових звітів з району Чін-чов і Тару-шав японські війська підступили, однак китайці концентрують тут значні сили.

МОСКВА 1. XII. ПАТ. Радянські кореспонденти повідомляють із Шангаю, що відділи китайської червоної армії підходять до тринці провинції Гуан-Дун. Наступ червоних військ викликав переполох серед заможного китайського населення. Проти них вислано з Кантону 4 куріні державних військ.

ПЕКІН 1. XII. ПАТ. 600 бандитів під охороною артилерії перейшло ввора року Ліно й завоювали Ніов-Чан, один з важливіших портів.

Невдача радянської хлібозаготівлі.

ЖЕНЕВА 1. XII. ПАТ. Радянські урядові кола занепокоєні вістями, які надходять з різних сторін, що не тільки сколективізовані господарства, але й колхози та совхози не виконують збіжжєвого плану, т. зв. хлібозаготівлі. Появилася низка нових розпорядків, що закликають виконувати збіжжєвий план і грозять репресіями тим, хто якимнебудь способом причинюється до бойкотування урядового плану. В харчовому комісаріяті була недавно нарада в цій справі. Вказано що до виконання річного плану не стало ще 27 проц. Найкраще випала хлібозаготівля ще в колхозах, найгірше в совхозах. Багато совхозів припинило зовсім доставку збіжжя до державних магазинів.

Журяться німецькими довгами.

ПАРИЖ 1. XII. ПАТ. З Нью-Йорку вийшла група визначніших американських банкірів, щоби взяти участь в конференції фінансових експертів у Берліні. Конференцію скликано нагло, щоби обміркувати акцію у відношенні до Німеччини, коли прийде речинець платності німецьких короткоречинцевих довгів, які відложено завдяки мораторії президента Гувєра.

Величезне охоронне мито від овочів.

Англійський міністр земельних справ Джільмур зложив у палаті громад резолюцію, що у поважне встановити виїмкове мито на овочі і ярину у висоті до 100 проц. вартости привоженного товару. Міністр заявив, що особливо привіз люксових рілних продуктів створює великі труднощі для британських продукцентів. Зрештою годі їх уважати масовим харчовим засобом народу. Введення підвишки мита на овочі та ярину причиниться до помітного підвищення інспектової продукції в Англії. Вартість привоження до Англії овочів і ярин обчисляла минулого року на 13 мільонів фунтів штерлінгів.

Кай перепис населення 9. грудня 1931 року виявить правдиве обличчя краю! Хто почуває себе українцем і українкою — хай у руській одній мови подасть українську мову.

Ускладнення в митовій розв'язці манджурського конфлікту.

ПАРИЖ. 1. XII. ПАТ. Комітет Трьох виладив учора проект резолюції в справі китайсько-японського конфлікту. Опісля зібрався Комітет 12-ох, що радив над справою нейтральної полоси. На перший план висунулась ситуація в околицях Чін-чов. Як відомо, японці, стягнувши на Мукден свої війська, які дійшли була до Чін-чов, натискають тепер на китайців, щоби вони відступили поза великий китайський мур. Отже Комітет 12-ох намовляє тепер китайського делегата щоби згодився на цю пропозицію. Однак з другої японський уряд заперестував проти появи воєнному терені чужинних обсерваторів, яку вважає непожаданим встраванням третіх осіб у внутрішні справи, а це є замахом на його суверенність. Міністр Бріян відкинув таку інтерпретацію. Всеж таки ситуація в дальше напружена, тим більше, що Китай вислав сім транспортів свіжих військ до полоси, яку хотять анекструлізувати.

ПАРИЖ. 1. XII. ПАТ. Становище Ради Союзу Народів у справі створення нейтральної полоси ускладнюється з огляду на японські домагання, які торкаються безпеки японських горожан не тільки в Манджурії, але також у північному Китаю. Японська делегація дістала нові інструкції, а саме зажадати від Союзу Народів щоби дозволив японським військам поборювати китайський бандитизм на цілому терені Манджурії. Японський делегат Іто заясував своє становище на засіданні Ради, однак Рада признала домагання Японії аналато натягненим. Редакційна комісія має сформулювати текст японської пропозиції в спосіб, що надавався до прийняття.

Конференція Круглого Стола відложена.

Що буде з конституцією для Індії.

ЛЬОНДОН. 1. XII. ПАТ. Вчорашнє засідання конференції Круглого Стола тревало до 2 год. ночі, намагалися вичерпати список промовців, щоби на сьогодні залишити для Мекдональда останнє слово. Засідання закінчилося погрозою Ганді, що поверне до цивільного непослуху, якби постанови англійського уряду були черевим розчаруванням для Індії. На сьогоднішньому засіданні прем. Мекдональд виголосив промову, в якій потвердив теж декларацію з 19. січня ц. р. у справі признавання домініальних прав для Індії. Прем'єр заявив, що політика уряду не змінилася, але (після вимог уряду) військові та закордонні справи Індії мусять бути залишені відкоролєві та підпадати перевірці в Льондоні, потрібні теж обмеження в ділянці фінансів. Мекдональд підкреслює конечну потребу налагодження меншинних справ ще перед заведенням конституції. Федерацию Індії, збудовану на основі демократичної конституції, можна буде виконати в одному місяці. Конференція, яка відбудеться в майбутньому розгляне внесення комісії Ганді подякував Мекдональдові в імені представників Індії. З промови Мекдональда виник Ганді пражіння, що їхні шляхи розходяться. Це був важкий розчарування Ганді з вислідів конференції.

ЛЬОНДОН. 1. XII. ПАТ. Конференцію Круглого Стола відложили на необмежений час. Шля підготовча акція до заведення конституції для Індії тревує від 2—3 літ. Цілою працею технічної комісії конференції Круглого Стола кермує лорд Сенні; вона працюватиме в Індії.

Комуністи творять боевий фронт проти гітлерівців.

Центральний комітет німецької комуністичної партії в Берліні оголосив відозву, якою закликає робітників, зорганізованих у соціал-демократичній партії та різних професійних союзах, утворити спільний боевий фронт проти майбутньої диктатури гітлерівців. Одночасно провідник комуністичної партії, пос. Гальман виступив у „Роте Фане“ з заявою, що спільний фронт робітників під кермою комуністів мусить повстати не при участі соц.-демократичних провідників, але проти їх волі.

Катастрофальний спадок фунта.

ПАРИЖ 1. XII. ПАТ. У біржєвих колах панує велике пригноблення з причини дальшого спадку англійського фунта, що з 90 дійшов до 87 25 франків. Це найнижче нотування від часу, коли Англія зреклася парітету золота. Небезпечні наслідки, які випливають для закордонної торгівлі Франції з піднесення англійських митних тарифів, переходять сьогодні на другий план проти небезпеки, яка нависла над світом після колишнього курсу фунта.

Нова перемога гітлерівців.

БЕРЛІН 1. XII. ПАТ. Минулої неділі відбулися в Турингії й Саксонії вибори до рілних палат. Гітлерівці здобули в Турингії третину загального числа мандатів, у Саксонії дві третини всіх мандатів.

Проти розполітикування урядовців.

МІНХЕН 1. XII. ПАТ. Щоби запобігти розполітикуванню державних урядовців, баварські міністерства заборонили творити по урядах т. зв. політичні комірки, які організують комуністи та націоналісти. За непослух передбачені дисциплінарні кари.

Болгарсько-югославянські непорозуміння.

Перед будинком югославянського посольства в Софії відбулася перед кількома днями болгарська демонстрація. Поліція розігнала демонстрантів і привернула спокій. З того приводу югославянський посол в Софії передав болгарському урядові ноту з протестом. Справу поладнано в'ясненням, яке зложив представник болгарського посольства в Білгороді югославянському урядові.

Гаймвера готова захопити владу в Австрії.

Провідник гаймвери Штайдле виголосив у Грацу промову, в якій ствердив, що Австрії прийдеться впасти в неволю супроти міжнародних бірж. Гаймвера не може приглядатися довшє процесові розкладу парламентарної системи. При найближчій нагоді вона виступить активно, щоби взяти у свої руки владу у державі. Гаймвера не дається вжити до легітимістичних цілей і члени гаймвери, що є монархістами, мусять підпорядкувати себе сучасним завданням гаймвери та приказам її провідників.

Викриття терористичної організації на Мадящині.

В справі масових арештовань в Будапешті повідомляють, що завдання викритої тайної організації є досить неясні. Акція була ведена під покришкою патріотизму, але мала на меті звичайні злочини. До організації приступили також люди, які рахували на те, що вона пригтовить дорогу до акції скрайно лівинєвої. Шістьох членів езекутивного комітету були готові виконати вбивства, як виходить із перших зізнань. Між жертвами проєктованих убивств були визначні політичні діячі з різних партій, коім того го. Бетлен, міністр Карола І. І.

Дописи.

ГРИМАЛІВ. (Прощання двох заслужених українських громадян). Від 1922 р. до 15. II. 1931 р. перебував у Грималові як нотар п. Михайло Мочульський, визначний наш учений і ліберат, та кандидат нотаріату п. Михайло Коцюба, які переходять на постійний побут до Станиславова. Ціле громадянство тратить через це не лише таку важку станицю, як нотаріат, але також тратить найширіших дорадників у кожній справі, бо так п. Михайло Мочульський, як і його субститут п. Михайло Коцюба не жаліли ні часу ні труду на те, щоби кожному з наших людей, а передовсім селянству, подати адекватну пораду, коли лише по таку пораду до них зверталися. В дні 9. XI. зібралися відпоручники цілої Грималівщини із усіх верств нашого населення в домі читальні „Прогресу“ у Грималові, щоби попрощати цих обох визначних наших громадян і робітників. Прощальні промови іменем установ виголосили пп.: Олександр Писецький, бувший секретар, пошт і телегр. ЗУНР, і д-р Михайло Добромил, тут лікар, від міщанства п. Микола Хрупович, а від селянства господар Дмитро Рудак з Новосілки та інші. Всі бесідники виказували жаль, що Грималів понесе таку велику втрату, але разом і вітху, що Станиславів і Станиславівщина дістають двох нових народних робітників і знаменитих юристів. Станиславів дійсно може тепер тішитися, що набуває таких визначних громадян. Рівночасно відбулось і прощання п-ї Ольги Мочульської, дружини Михайла Мочульського, також визначної нашої громадянки і письменниці. Нехай-же і з такою щирістю прийме гостинно Станиславів, з якою прощала їх Грималівщина! — З нагоди прощання зложили присутні 24 зол. на місцеву захоронку.

ТЕРЕБОВЕЛЬЩИНА. (Листопадові свята в Теробовельщині). — Розбирання пам'ятника, збудованого колись в честь поляглих. — Загальні збори філії Т-ва Охорони Воєнних Могил у Теробовелі. — Арештування і випущення на волю. — Підготовка до спису населення. — Повітова освітня нарада в справі внутрішньої позички „Прогресу“. Пам'ятні роковини листопадових днів з 1918 р. відсвяткувала ціла Теробовельщина скромно, але з пієтизмом, як щороку. В усіх

церквах у цілім повіті відслужили отці парохі в неділю 1. листопада після Служби Божої торжественні панахиди. Могили поляглих прикрашували вінцями. — В часі листопадових днів у мин. році знищений був пам'ятник поляглим, який у нас виставила була філія Т-ва Охорони Воєнних Могил великим накладом гроша. Недовищені руїни пам'ятника стояли до цього часу. В навічере листопадових роковин вислав магистрат на поручення повітового старости робітників і вони під доглядом міського поліцей розібрали рештки пам'ятника аж до самого фундаменту. На місці залишилася поки що бетонна плита і купа каміння. — Дня 8. листопада ц. р. відбулися загальні збори філії Т-ва Охорони Воєнних Могил. Вибрано виділ, у якому головою філії став д-р Андрій Заплітний. Рішено заопікуватися всіма воєнними могилами, які є на території Теробовельщини, а в яких спочивають полягли українці. — У зв'язку з ушкодженням польського пам'ятника на цвинтарі в Струсові арештувала була поліція струсівського дяка і двох його учеників. Після переслухання цілого ряду свідків випущено їх усіх трьох як невинних на волю. У слідчій арешті просиділи вони 29 днів. — У зв'язку з недалеком переписом населення відбулася в Теробовелі повітова нарада всіх визначніших громадян з повіту дня 24. листопада ц. р. В нараді взяло участь 70 осіб (в тім кілька священників). Реферати виголосили: д-р Заплітний, д-р Мішко і проф. Чайковський. Всі три референти підчеркували вагу перепису для держави і для українського народу і подавали технічні вказівки, як треба згідно з конскрипційним законом переводити спис населення. — Дня 19. листопада ц. р. відбулася повітова освітня конференція при участі 70-ох відпоручників у справі помочи „Прогресу“. На конференцію прибув делегат Гол. Т-ва п. Гафкович, який у вичерпуючій рефераті подав причини задовження Т-ва „Прогресу“ задовжилася, бо хотіла дати читальням книжки. Читальні забрали книжки, а грошей не хотіли платити. От тому в першу чергу Т-во попало в таке страшне положення. Коли всі дорослі українці стануть членами Т-ва і всі читальні заплатять приписану вкладку, тоді одним махом „Прогресу“ стане на ноги! В дискусії забирали голос присутні селяни й інтелігенція. Цікавий голос був о. Платона

Карпінського з Острівця, який пропонував, щоби в кожному селі оснувати спеціальний комітет, що зайнявся збіркою на бібліотеку місцевої читальні. На таку ціль могли давати громадяни навіть натураліями, бо грошової готівки ні в селі ніхто не має. Читальня придбала би таким чином бібліотеку, а Гол. Т-во „Прогресу“ позбулося би книжок, яких має в магазині на 1 мільон золотих. Вкінці рішено оснувати комітет збірки на позичку „Прогресу“, до якого увійшли представники всіх українських товариств у Теробовелі. По всіх селах рішено оснувати комітети, які знова мають популяризувати справу помочи „Прогресу“ по селах. Є надія, що Теробовельщина збере призначену на неї квоту 10.000 золотих. У грудні рішено відбутися в цій справі конференції по районах, яких намічено 10.

При загальному переписі не вільно вживати назви погрози! Подати правду про свою віру і мову є законним обов'язком кожного громадянина і громадянки!

СПОРТ.

Перед хокейним сезоном.

Після закінчення змагань копаного м'яча у Львові спортивні дружини пригтовляються до зимових спортивних між іншим до гравців на ліді. З українських клубів має хокейову дружину тільки Україна, яка, як відомо, здобула минулої зими мистецтво Б-класи, перемігши остаточно Львовянку, кількісний претендент до А-класи. Після тої невдачі Львовянка розв'язала свою хокейову секцію, передавши її членів новооснованій секції А. З. С-у або Лехії. Щож до хокейової дружини України, то вона, аби дістатися до А-класи, мусить розіграти рішучі змагання з дружиною Погоні (остання в А-класі мин. року). Змагання ті мають відбутися на „Гданську“ (кінцеву вул. Листопада) дня 13. грудня ц. р. Вигляди України в цих змаганнях — просто ніякі.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 1. XII. п. р. за масло експортне та десертне пріма 3.60 зол., а літру молока 24—25 сот., літру сметани 1.20 зол., літру масла 7.20 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Фірма Гурський

перед тим Лясоцький
п. л. Маріяська ч. 9.

Повідомляє П. Т. Гостей, що з днем 1. грудня 1931 р. веде кухню під новою управою.

Добрий Обід з 3-ох страв 1.35.

Всі страви до половини цін знижені. 930 1-3

Театри.

Кооператива Український Театр у Львові (Театр ім. І. Тобілевича у Станиславові):

Ч. Б. В. І. В. Сала Театру Ріжнородностей (Нар. Дім):
Середа, 2. XII. „Нурга“.
Четвер, 3. XII. „Жінка, що вбила“.
П'ятниця, 4. XII. „Споплення Сабінок“.
Субота, 5. XII. „Мина Мазайло“.
Неділя, 6. XII. „Церковна жінка“ (год. 3. пополудні).
Неділя, 6. XII. „Гетьман Дорошенко“ (год. 7.30 вечором).
Білетів скорше набувати в Союзному Базарі.

Львівський Український Театр „Ціркун“ (сала Ремісничої Палати, Стрілецька площа 7):
Четвер, 7. XII. 7.30 веч. „1+1=3“.
Музична сатира двох невідомих авторів у 15 точках (премієра).

Театр Ріжнородностей:

Середа, 2. грудня в годині 7.30 вечором анимовано в Великій Театрі „Штуба“.
Четвер, 3. грудня в годині 7.30 пополудні анимовано в Великій Театрі „Про сніжного Края, ворожку та царівну райських боїв“, спец. назва Куошімми.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Світла великого міста“ (Чарлі Чаплін).
КАСІНО: „Натініня“ (Грета Гарбо).
КОПЕРНИК: „Баркарола кохання“, „Веселий пеховень“.
ЛІВ: „Буря над Закопаням“.
МАРУСЕНКО: „Баркарола кохання“, „Веселий пеховень“.
МІРМІЖ: „Рай для жінок“, „Дитина на таврі“.
ОАЗА: „Плати фірми Кош“.
ПАЛІС: „Леві та Ска“.
ПАН: „Віржа кохання“ (Марлена Дітріх).

ПІВСЯК: „Погода в позузі“ (Візієм Десмонд) та додатки.

ПРОМІНЬ: „Еротікон“.

СОНЦЕ: „Царевич“.

СТИЛЕВЕ: „Альравне“.

УНІХА: „Любощ“ (Арт. Шніцлера).

ХІМЕРІ: „А коли прийде хвиля розлауки“ (Діна Грала).

Програма радіо.

П'ятниця 4. грудня 1931.

Ляйпціг (259.3) 16.30 Концерт Моравська Острава (263.4) Концерт хору „Льондон“ (356.3) 19.30 Концерт Гельсінфорс (368.1) 20.24 Хор. Гамбург (372.4) 20.30 „Доузі моря“. Букарешт (394.2) 20.45 Концерт Сотенс (403.8) 18.00 Концерт Берлін (419) 19.10 Концерт Рим (441.2) 21.00 Оперета. Лінгенберг (472.4) 19.20 „Розмова трьох німців“. Прага (386.2) 19.40 Мандоліністи. Мільно (500.8) 20.45 Комедія. Брюссель (508.5) 21.00 Концерт Відень (516.4) 20.10 Оперета. Рига (524.5) 19.05 Концерт. Мінхен (532.9) 19.30 Народні пісні. Будапешт (550.5) 12.05 Концерт. Харків (937.5) 15.00 Концерт. 16.40 Література. 18.30, 0.01 Концерт. 20.00 Українська поезія. Ленінград (1000) 16.40 Концерт. Осло (1083) 20.00 Концерт. Калондборг (1153.5) 22.30 Танкова музика. Москва (1481) 16.00 Література.

Львівське радіо.

Четвер, 3. грудня 1931.

Львів (380.7) 11.40 Перегляд краєвої преси ПАТ. 11.58 Час із Варшави. 12.10 Про погоду дня. 12.15 „Дня ліснах“.
12.35 Концерт. 15.05 грошева біржа. 16.00 „Мала героїня“. 16.20 Навчання французької мови. 16.40 гутірка. 17.45 Пісні. 18.50 Весілля. 19.15 Літуння. 19.25 Література. 19.45 Радієвий щоденник. 20.00 „Тайна усміху“. 20.15 Концерт. 21.25 „Могутність дитини“. 22.20 Спортивні новини. 22.30 Танкова музика. Грамофонові зружкі: 15.25, 15.50, 16.55, 19.40.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Поляка. Почуваюся до обов'язку зложити отсею дорогою мою найсердечнішу подяку Ва. Оборонцям д-рові В. Старосольському і д-рові Л. Ганкевичеві за батьківську опіку і безітересовну оборону в моїх політичних процесах дня 12. листопада 1931. — Іван Микша, політичний в'язень у Львові (Бригідки).

Дирекція і урядовці Земельного Банку Гіпотечного зложили на політ. в'язнів зол. 80. — замість квітів на могилу буйшого практиканта б. л. М. Бабія.

Головний Виділ Союзу Українок пригадує львівським членам, що Загальні Збори Матірнього Т-ва „Союз Українок“ відбудуться дня 4. і 5. грудня ц. р. в селі Бесіди. Початок наради о год. 9.30.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЛЕЩЕТАГ СЬКІ абрания, вітрильничі, скафандри найдешевше джерело: виробля: „Pallium“, Вірменська 3. 907 3-2

КОЛЯДИ на фортеп'яні „При Яланці“ Безкорвайного 2 зол. 916 3-3

6 і 10 зол. КУРС найновіших модерних і народних танців, між ними і румба, ухвалені міжгорничним конгресом світових танцівстрів. — Південська, абсолютна париського балету. На бабання акції у французькій або німецькій мові. Львів, Ринок 17. 912 4-8

КУПЛЮ ЛИСЕНКА — „Ой Дніпре, мій Дніпре“ сольно баритон — Матвійчук, Львів, Баяхарська 8. 953

ГРИБИ, гарні, вибрані, (найменше 3 кіло) по 8 зол. за 1 кіло, чисті, санижові повна в цукром, бочкочка 5 кіло 10 зол., чиста овеча бринза, бочкочка 5 кіло 10 зол., бачка, грський мід, пушка 5 кіло 20 зол., волоски горіхи пасеріви, шпичок на 5 кіло 14 зол., писанка оздоблена післяплатою Мендель Штуммер, Кошицького Мендель Штуммер, 935 3-16 сів. к. Колом

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Меблі

рижнотного роду, можна використати аудиторію у андомі фірми „Doroteum“, Льва Саліа 4. Тел. 15-01. Догодні умови. 2361 7-1

ЛІЖКА металеві
ВІЗКИ диточі
поручає дешево
фабричний склад

М. Волковискі

Львів, Коперника 5. Тел. 95-97.
Великий вибір
дог. д. л. умовини

Оголошуйтеся в найстарішій укр. щоденнику „ДІЛО“